

*Наталія ШУЛЬСЬКА*

**ЗАСОБИ І СПОСОБИ ТВОРЕННЯ ЖІНОЧИХ  
НЕОФІЦІЙНИХ ІМЕНУВАНЬ В СІМЕЙНО-РОДОВІЙ  
АНТРОПОНІМІЇ ЗАХІДНОГО ПОЛІССЯ**

*У статті здійснено аналіз засобів і способів творення жіночих неофіційних іменувань, уживаних у сімейно-родовій антропонімії Західного Полісся. Представлено найпоширеніші способи деривації жіночих родинних назв, їх функції у розмовно-побутовій комунікації поліщуків. Виявлено словотвірні моделі з різним ступенем продуктивності, репрезентовано їх фонетичне оформлення у західнополіських говірках, а також подано кількісний розподіл неофіційних жіночих антроподериватів.*

***Ключові слова:** жіноче неофіційне найменування, сімейно-родова антропонімія, Західне Полісся, спосіб творення, словотвірна модель.*

Відомо, що в офіційно-діловій комунікації української мови не практикувана родо-статєва диференціація антропонімів на чоловічі та жіночі, лише відприкметникові прізвища функціонують у флексійних варіантах (пор.: *Паланський і Паланська, Попов і Попова, Радьков і Радькова*)<sup>1</sup> Це, очевидно, зумовлено давньою гендерною традицією, за якою чоловік виступає засновником і головою роду, що відображено в історичній антропонімії, де жінку записували лише за найменуванням її батька чи чоловіка (див. дослідження М. Худаша<sup>2</sup>, Р. Керсти<sup>3</sup>). У неофіційному говірковому середовищі, не регламентованому кодифікованими мовними нормами, функція жіночих антропонімів зреалізована повністю, про що свідчить багатство андронімних формантів, специфічних способів деривації, лексичний колорит цього класу найменувань. Народний звичай називання за спорідненістю простежено на фольклорному та літературному матеріалі: пор. *Бондарівна*,

---

<sup>1</sup> Горпинич В. О. Прізвища степової України. Словник. Наукове видання / В. О. Горпинич. – Дніпропетровськ : ДДУ, 2000. – С. 51.

<sup>2</sup> Худаш М. А. З історії української антропонімії / М. А. Худаш. – К. : Наук. думка, 1977. – 236 с.

<sup>3</sup> Керста Р. І. Особові назви, утворені від загальних назв, на означення професії, роду заняття (на матеріалі пам'яток української мови XVI ст.) / Р. І. Керста // Питання історії української мови. – К. : Наук. думка, 1970. – С. 141–158.

*Чураївна* з пісенної творчості, *Кайдашиха* з “Кайдашевої сім’ї” Івана Нечуя-Левицького.

У розмовно-побутовій практиці Західного Полісся активно функціонують жіночі неофіційні найменування, які у кількісному відношенні майже співпадають з чоловічими онімами, особливо що стосується сімейно-родової антропонімії. Це, можливо, пов’язано ще й з тим, що жінки емоційніші та балакучіші за чоловіків. Спадково-родинні прізвиська жінок оригінальні, колоритні, цікаві, незважаючи на те, що у них уже майже не простежено емоційно-експресивного компонента (лише в окремих іменуваннях) і вони виконують переважно лише номінативно-ідентифікаційну функцію у системі називання. Конотація таких прізвиस्क виражена порівняно слабо, що зумовлено давністю побутування сімейно-родинних антропонімів і специфікою саме жіночих назв. Вуличні жіночі прізвиська не виникають спонтанно, а творяться від інших іменувань (переважно спадкових прізвиस्क кровних родичів) уже відомими суфіксами-флексіями, репрезентованими загальнонаціональними і регіональними моделями, архаїзмами та інноваціями. Зауважимо, що якщо чоловічі родинні антропоніми надзвичайно стійкі за темпоральною характеристикою, тобто можуть функціонувати у третьому-четвертому поколінні, то жіночі прізвиська – змінні. Ця зміна відбувається при зміні сімейного стану жінки: до одруження вона іменується у сільському колективі за родовою назвою батька, після переходу в нову сім’ю відповідно відбувається і зміна її сімейної назви. Якщо батьківське найменування настільки поширене і за частотою вживання, і за кількістю носіїв і якщо при цьому не відбувається зміни місцевості проживання, то заміжня жінка може і далі прозиватися вуличною назвою по батькові.

У статті зроблено спробу системного представлення засобів деривації жіночих неофіційних іменувань сімейно-родинного характеру, зафіксованих у західнополіських говірках. Джерельною базою дослідження слугували власні записи, здійснені автором у 160 населених пунктах Західного Полісся, частково вміщені у “Словнику прізвиस्क жителів межиріччя Стиру та Горині”<sup>4</sup> та “Словнику прізвиस्क північно-західної України”<sup>5</sup>. Усього проаналізовано 2814 жіночих антроподериватів, що становить 38 % від загальної кількості сімейно-родинних неофіційних назв (7420).

---

<sup>4</sup> Шульська Н. М. Словник прізвиस्क жителів межиріччя Стиру та Горині / Н. М. Шульська. – Луцьк: Волинська обласна друкарня, 2008. – 164 с.

<sup>5</sup> Словник прізвиस्क північно-західної України. У 3-х т. [упоряд. Г. Л. Аркушин]. – Луцьк : РВВ „Вежа” Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2009.

Засвідчено, що творення родинних жіночих антропонімів у розмовно-побутовій комунікації Західного Полісся здійснене такими основними способами:

1. Прямим перенесенням спадково-родинної назви.
2. Вираженням формою родового відмінка, оформленою антропонімним словосполученням.
3. Атрибутивною суфіксацією.
4. Субстантивною суфіксацією.

**1. Пряме перенесення спадково-родинної назви** (53 найменування). Трансонімізація у цій групі вуличних іменувань відбувається найчастіше по жіночій лінії (перенесення імені матері або бабусі, рідше – прізвиська, які виступають у ролі патронімів): *Василінка* ‘дочка Василини’ (Машів Лбм, Хотешів К-К В), *Маруся* ‘дочка Марії’ (Берестяни Квр В), *Палазя* ‘дочка Палажки’ (Ворончин Рж В), *Пріська* ‘онука Пріськи’ (Мельниця Квл В), *Хартінка* ‘дочка Хартини’ (Топільно Рж В), *Явдбшка* ‘дочка Явдокії’ (Погіньки Квл В), *Красотка* ‘дочка Красотки’ (Білашів Квл В), *Півна* ‘онука Повної’ (Цумань Квр В). Такі прізвиська, очевидно, не містять характеристики і служать лише для ідентифікації особи, і то у функції спорідненості.

**2. Прізвиська, виражені формою родового відмінка, оформленого антропонімним словосполученням** (125 вуличних антропонімів). Народно-побутові найменування цього розряду репрезентовані антропонімною формулою „*Присвійний компонент + власне особове ім'я (варіант імені)*”. Роль присвійного компонента можуть виконувати імена, прізвиська, прізвиська чоловіка (найчастіше, бо він є найближчим), батька, матері чи інших родичів: *Боркіна Вєра*, *Вовкува Ксєня*, *Мартюшчина Ольга*, *Стьобнува Дуся*, *Чумусьова Катя*, *Юрчикова Ністя* (Буцин Ст В), *Гєдзова Ністя* (Дубечне Ст В), *Буцюкова Вєра*, *Куликєва Ганя*, *Ланківська Зєся* (Пульмо Шц В), *Котлішина Ністя* (Прилісне Мн В), *Хомкува Ганна* (Гороховище Лбм В). У цих вуличних антропонімах виявлена безпосередня вказівка на родича, і такі найменування мають подвійну, а то й потрійну мотивацію (ім'я, родинна приналежність, інколи ще якась додаткова характеристика).

З метою точної диференціації вказані антропонімні структури використовують для найменування рідних сестер: *Гринькова Лєна* і *Гринькова Свєта* (Бужанка Ів В), *Катя Буровикєва*, *Лїда Буровикєва* і *Надя Буровикєва*, *Циганькова Тоня* і *Циганькова Свєта* (Заболоття Лбм В), *Манєїлова Ганька* і *Манєїлова Тонька* (Шклинй Гр В), *Пєтрикова Надя*, *Пєтрикова Ніна*, *Пєтрикова Зєся* (Липно Квр В). Часто присвійний компонент додають і при однакових особових іменах, адже у селі може бути багато тезок:

*Марія Барабу́сова, Марія Никоді́мува, Марія Самчу́кова, Марія Виштакі́ва* (Берестяни Квр В), *Сонька Назаро́ва, Сонька Пилипчу́кова* (Човниця Квр В), *Каріле́ва На́дя, Юмку́ва На́дя* (Литовеж Ів В). В одній говірці засвідчено конструкцію *Мéчина Невістка* (Старі Кошари Квл В).

3. **Атрибутивна суфіксація.** Для творення неофіційних іменувань цього типу вживані переважно присвійно-прикметникові форманти, що зумовлено специфікою сімейно-родинних прізвиськ. Виділено такі словотвірні моделі (далі СМ):

СМ на **-ов-(а)/-'ов-(а)** (237 антропонімів), утворена за зразком посесивних прикметників, пор.: *батькова, дідова, Іванова: Буньова* (Дубечне Ст В), *Савичова, Синкова, Тішкова* (Буцин Ст В), *Гарасютова, Дмитрова* (Синове Ст В), *Гудзикова, Мартінкова, Круцьова* (Пульмо Шц В), *Безна́льцова, Семёнкова* (Велика Осниця Мн), *Борі́скова* (Полиці К-К В), *Капу́стова* (Столинські Смоляри Лбм В), *Кру́тнікова* (Надчиці Мл Р), *Майоро́ва* (Дубровиця Ср Р), *Марко́ва* (Береськ Рж В), *Марку́сова* (Мельники Шц В), *Іва́нчикова, Михальо́ва* (Човниця Квр В), *Яріло́ва* (Майдан-Липненський Мн В), *Яшко́ва* (Берестяни Квр В), *Ліско́ва, Ра́бчикова* (Сильно Квр В), *Наза́рова, Ча́хова* (Жашковичі Ів В), *Саніта́рова* (Положево Шц В). У номенклатурі західнополіських антроподериватів наявна і акцентна диференціація: **-ов-(а)/-'ов-(а)**: *Бундаро́ва, Васько́ва, Гурубійо́ва, Кувальцо́ва, Макарьо́ва, Паламаро́ва* (Липно Квр В), *Кравцо́ва* (Піддубці Лц В), *Мацько́ва* (Мельниця Квл В), *Останчу́кова, Паламаро́ва* (Поворськ Квл В). У центральних та західних говірках Західного Полісся висопродуктивна СМ на **-ув-(а)/-'ув-(а)** (290 прізвиськ), що свідчить про, явище укання: *Баранчу́кува* (Мельники Шц В), *Буслу́ва, Ветасу́ва, Виліхванчу́кува, Дóхтуру́ва, За́йцу́ва, Зончу́кува, Камаро́хува, Кліме́нту́ва, Фе́дьку́ва, Юзі́кува* (Берестяни Квр), *Архі́пцю́ва, Бобéнчику́ва, Ковáлику́ва, Колю́нчику́ва* (Синове Ст В). В окремих говірках спорадично вживані СМ на **-о'в-(а)**: *Мáйстро'ва* (Олександрія Рв Р), *Мі́цко'ва* (Городниця Мл Р); СМ на **-ев-(а)/-'ев-(а)** (11 назв): *Гавруне́ва, Ксьо́нзева, Остапунéва, Шинкаре́ва* (Литовеж Ів В), *Ковале́ва* (Жашковичі Ів В), *Серге́єва* (Берестяни Квр В), *Жандаре́ва* (Довгошії Мл Р), *Круті́єва* (Амбуків В-В В), *Ковбанце́ва* (Озеряни Лц В), в одній говірці СМ на **-ив-(а)**: *Штірлі́цива* (Кримне Ст В).

Фіксована СМ на **-ин-(а)/-ін-(а)** (124 антропоніми) з чітко виявленою присвійністю репрезентує жіночу деривацію частіше по материній лінії: *Дáрчина, Малі́нишина, Фі́йбнчина, Юхі́мчина* (Буцин Ст В), *Христі́нчина* (Гута Рт В), *Зосьчи́на, Коту́шчина* (Синове Ст В), *Галі́нчина* (Берестяни Квр В), *Тонді́зна* (Надчиці

Мл Р), пор. у закарпатських говірках: *Кату́шина*, *Пара́шчина*, *Нико́лина*<sup>6</sup>; Наявні антроподеривати, утворені від похідних форм, пор.: *Пряничшина* < Прянічиха (Кримне Ст), *Дідзішина* < Дідзіха (Пульмо Шц В), *Сахарішина* < Сахаріха (Старі Кошари Квл В), тоді як *Хрістіна* < Христя (Гута Рт В). Функціонують іменування *Бугайшина* (Берестяни Квр В), *Марко́сишина* (Поворськ Квл В), *Мойсе́йшина* (Старі Кошари Квл В), *Козачішина* (Сильно Квр В), *Чабанішина* (Погіньки Квл В). Рідше виявлено прямі деривати по чоловічій лінії, репрезентовані переважно у прізвиськах заміжніх жінок: *Васькіна* (Піща Шц В), *Коляцина* (Гута Рт В), *Саніна*, *Ху́мина* (Липне Квр В), *Мішуткіна* (Кричевичі Квл В), *Савчина* (Хоцунь Лбш В).

Не менш поширена СМ на **-і́вськ-(а)** (78 найменувань), яку П. Чучка кваліфікує як „суфікси колективної належності”: „Такі утворення відчутно підкреслюють належність найменованого не одній якійсь людині, а якомусь більшому колективу. Цей спосіб називання досить давній”<sup>7</sup>. У говірках активні антропоніми: *Вигонівський рід* (Домашів Квр В), *Гусаківський рід* (Дубечне Ст В), *Лівусівський рід* (Рівне Лбм В). Фіксуємо деривати: *Ковалівська*, *Кухарівська*, *Панівська*, *Хомівська* (Поворськ Квл В). У діалектному середовищі вказана СМ оформлена фонетичними варіантами: **-і́вськ-(а)**: *Дмитрівська* (Смідин Ст В), *Дубинівська*, *Киричівська* (Полапи Лбм В), *Мамунівська*, *Ливусівська*, *Хвидунівська* (Рівне Лбм В), *Петринівська* (Пульмо Шц В), **-і́вськ-(а)/-’і́вськ-(а)** (укання): *Борхувська* (Ветли Лбш В), *Бугаювська*, *Домашувська*, *Миходювська* (Берестяни Квр В), *Вигонувська* (Домашів Квр В), *Гапонувська* (Сильно Квр В), *Гутувська*, *Кабашувська*, *Мушкунувська* (Ромашківка Квр В), рідше **-о́вськ-(а)**: *Баліковська* (Хотешів К-К В), *Буянівська* (Красноволя Мн В), *Гараховська* (Довжиця Мн В); консонантною втратою [в] у СМ **-і́ськ-(а)**: *Гапоніська*, *Дудіська* (Велимче Рт В), *Гусаріська*, *Диментіська* (Синове Ст В), *Масютіська*, *Шведіська* (Олеськ Лбм В).

**4. Субстантивна суфіксація.** Найбільш продуктивна СМ на **-их-(а)/-іх-(а)** (1535 іменувань), яку П. Чучка визначає як „українізм субстратного характеру”<sup>8</sup>. Виділяємо утворення першого дериваційного ряду: *Бугайха*, *Гарасіміха*, *Миходіха*, *Ріндаліха*,

<sup>6</sup> Чучка П. П. Антропонімія Закарпаття. Монографія : дис. ... докт. філол. наук / Павло Павлович Чучка. – К., 1969. – С. 232.

<sup>7</sup> Чучка П. П. Антропонімія Закарпаття. Монографія : дис. ... докт. філол. наук / Павло Павлович Чучка. – К., 1969. – С. 218.

<sup>8</sup> Чучка П. П. Антропонімія Закарпаття. Монографія : дис. ... докт. філол. наук / Павло Павлович Чучка. – К., 1969. – С. 235.

*Макарі́ха* (Берестяни Квр В), *Васюти́ха* (Миків Квр В), *Бойчи́ха* (Гута-Камінська К-К В), *Ва́льчи́ха*, *Дзілі́ми́ха*, *Дзьо́ми́ха* (Сильно Квр В); утворення другого дериваційного ряду вказують на вікову і конотативну нетотожність, пор.: *Дзьо́ми́ха* (1 ряд) і *Дзьо́мчи́ха* (2 ряд) (Кримне Ст В): *Гарбузничі́ха* (Липно Квр В), *Зінчу́чи́ха* (Видранця Рт В), *Назарчі́ха* (Забужжя Лбм В), *Они́сьчи́ха* (Прилісне Мн В), *Сахарчі́ха* (Озеро Квр В), *Бо́мчи́ха*, *Чо́пчи́ха* (Дубечне Ст В), *Зелені́чи́ха*, *Ме́лничі́ха* (Кримне Ст В). Простежено діалектний фонетичний варіант **-ix-(a)**: *Бара́ни́ха* (Полиці К-К В), *Гандросі́ха* (Гута-Камінська К-К В), *Вікторі́ха* (Берестяни Квр, Хотешів К-К В), *Белчі́ха*, *Воленчі́ха*, *Нагу́ми́ха*, *Пахо́ми́ха*<sup>9</sup>. Такі деривати номінують переважно жінок літнього віку і, незважаючи на пейоративний характер первісного компонента, тепер уже мають в основному нейтральну специфіку.

У західних і північних говірках західнополіського діалекту превалюють СМ на **-éx-(a)/-'éx-(a)** (56 назв): *Багно́чи́ха*, *Григорé́ха*, *Гунчé́ха*, *Дворачé́ха*, *Котé́ха* (Гута-Камінська К-К В), *Димчé́ха*, *Довгалé́ха* (Тоболи К-К В), *Вувчé́ха* (Винімок К-К В), що спричинене обниженням [и] до [e] в ненаголошеній позиції; СМ на **-и́x-(a)** (31 антропонім): *Палама́ри́ха* (Зоряне Рт В), *Оми́ляни́ха* (Повороськ Квл В), *Охри́ми́ха* (Комарово Мн В), *Бана́ді́ха*, *Драгу́ни́ха* (Світязь Шц В), *Марці́яни́ха* (Кукли Мн В), *Льольчи́́ха* (Заболотці Ів В), *Хо́ми́ха* (Полапи Лбм В). У говірці с. Велимче Рт В серед жіночих дериватів виявлено СМ на **-ex-(e)/-ex-(é)**, зумовлену флекційною зміною [a] в [e]: *Дині́си́хе*, *Га́ши́хе*, *Жму́ри́хе*, *Зі́ни́хе*, *Кли́ми́хе*, *Кундра́ти́хе*, *Ку́жéли́хе*, *Ло́си́хе*, *Марті́ни́хе*, *Па́сі́чи́хе*, *Тирé́нті́хе*, *Ю́хі́ми́хе*. У вказаній говірці це явище відображено на інших СМ, пор.: *Барисі́ське*, *Маркіяна́ве*, *Ната́лчине*, *Чи́лядни́ка́ве*. Спорадично в окремих говіркових системах уживані варіанти **óx-(a)/-'óx-(a)** (14 найменувань): *Бадзьо́ха* (Надчиці Мл Р), *Віта́льо́ха* (Пнівне К-К В), *Ганто́ха* (Красноволя Мн В), *Красьо́ха* (Колки Мн В), *Сили́мо́ха* (Жабка Квр В), **-ýx-(a)** (9 назв): *Ва́цу́ха*, *Йо́шчу́ха*, *Речу́ха*<sup>10</sup>, *Кле́ну́ха* (Бережанка Гр В), *Се́мену́ха* (Шкльинь Гр В).

На Західному Поліссі СМ на **-ішк-(a)/-ишк-(a)** (87 найменувань) характерна для молодих за віком носіїв, використана лише у номінації невісток і дочок, в окремих випадках дружин:

<sup>9</sup> Словник прізви́ськ північно-західної України. У 3-х т. [упоряд. Г. Л. Аркушин]. – Луцьк : РВВ „Вежа” Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2009.

<sup>10</sup> Словник прізви́ськ північно-західної України. У 3-х т. [упоряд. Г. Л. Аркушин]. – Луцьк : РВВ „Вежа” Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2009.

*Барабусішка, Бичішка, Більбишка, Бугайішка, Любаішка, Ріндалішка* (Берестяни Квр В), *Буслішка* (Липно Квр В), *Тóкарішка* (Гута Рт В), *Попішка* (Оленине К-К В), *Павлішка* (Новосілля Зр Р), *Бальонішка, Васейчішка, Гўзішка, Зайчішка* (Сильно Квр В), *Ткачішка* (Череваха Мн В), *Хомішка* (Поворськ Квл В). Уживаний фонетичний варіант -ўшк-(а)/-’ўшк-(а): *Макарўшка* (Довжиця Мн В), *Солов’юшка* (Велимче Рт, Любешів В), *Назарўшка, Пензюшка* (Машів Лбм В). У такій функції використані СМ на -учк-(а)/-’учк-(а)/-ічк-(а)/-ичк-(а)/-очк-(а) (66 антропонімів), утворені за зразком відпрізвищевих онімів: *Гапонючка* (Велимче Рт В), *Мазурўчка* (Піща Шц В), *Макарчўчка* (Піски Гр В), *Мусійчўчка* (Липно Квр В), *Панасючка* (Сильно Квр В), *Хартонючка* (Гута Рт В); *Академічка, Карпічка, Сўричка* (Озеро Квр В), *Пётричка* (Суськ Квр В), *Олейнічка* (Бужанка Ів В), *Юзічка* (Мельниця Квл В), *Хартічка* (Синове Ст В), *Шкурчичка* (Копачівка Рж В).

Для творення неофіційних іменувань дружин послуговуються СМ на -к-(а) (30 антропонімів), пор. апелятиви за професією чоловіка *мёлничка, бригад’їрка*<sup>11</sup>. У таких іменуваннях частково присутній відтінок здрібнілості: *Агронóмка, Багатірка* (Липно Квр В), *Лéнінка* (Олеськ Лбм В), *Мазўрка* (Миків Квр В), *Малахейка* (Хорлупи Квр В), *Мойсёйка* (Новосілки Тр В), *Мусёйка* (Торговиця Мл Р), *Мура́чка* (Фаринки К-К В), *Прукóнка* (Суходоли В-В). Продуктивна ця модель у наддністрянських говірках, де вживана паралельно з -ов-(а)/-ев-(а): *Бабáчка, Маращўчка, Халамійка, Фрáничка*<sup>12</sup>

Малопродуктивні СМ на -івк-(а)/-івк-(а)/-óвк-(а)/-ўвк-(а) (19 найменувань): *Гамбўківка, Янівка* (Бужанка Ів В), *Бугайівка* (Липно Квр В), *Комарівка* (Майдан-Липненський Мн В), *Онуфрівка* (Тристеня Рж В), *Павлóвка, Жерóвка* (Гута-Камінська К-К В), *Махнóвка* (Суходоли В-В В), *Сидорóвка* (Солов’ї Ст В), *Михалўвка* (Хотешів К-К В), *Лисничўвка* (Клубочин Квр В).

Серед жіночого антропонімного масиву поодиного функціонують інші деривати: *Коржуля* < Коржик (Липно Квр В), *Майóриша* < Майор (Ромашківка Квр В), *Мируня* < Мирон (Любомль Квр В), *Назарéча* < Назар (Забужжя Лбм В), *Льóтчиця* < Льотчик (Городище Квр В); з розрізнявальними епітетами: *Павлéшка Старá* і *Павлєшка Малá* (Поворськ Квл В), *Старá*

<sup>11</sup> Аркушин Г. Л. Іменний словотвір західнополіського говору : Монографія. – Луцьк : РВВ “Вежа” Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2004. – С. 157.

<sup>12</sup> Осташ Р. Із життя сучасних українських прізвицьк. З. / Р. І. Осташ // Діалектологічні студії. 6 / Інститут українознавства ім. І. Крип’якевича НАН України. – Львів, 2006. – С. 298.

**Козá** і **Молодá Козá** (Жиричі Рт В). У спонтанному мовленні поліщуків уживані колективні констукції **Здоровикóви дівчáта** (Синове Ст В), **Климинíшини дівчáта** (Гута-Камінська К-К В).

Вуличне ім'я – найбільш гнучка і нестійка антропонімна одиниця, яка швидше є народною мовотворчістю, ніж кодифікованою структурою. Цим і зумовлена нечітка регламентація при вживанні того чи того форманта чи СМ, пор.: **Михóдюва** 'дружина, дочка і невістка Миходя'. Для диференціації послугуються додатковою вказівкою: **Гáня Михóдюва, Кáтя Михóдюва, Натáша Михóдюва**. Це спостережено і при використанні СМ на **-их-(а), -ов-(а)**, де лише частково простежена вікова диференціація.

### **Умовні скорочення назв областей**

**В** – Волинська

**Р** – Рівненська

### **Умовні скорочення назв районів**

**В-В** – Володимир-Волинський

**Гр** – Горохівський

**Дбр** – Дубровицький

**Зр** – Зарічненський

**Ів** – Іваничівський

**Квл** – Ковельський

**Квр** – Ківерцівський

**К-К** – Камінь-Каширський

**Лбм** – Любомльський

**Лбш** – Любешівський

**Лц** – Луцький

**Мл** – Млинівський

**Мн** – Маневицький

**Рв** – Рівненський

**Рж** – Рожищенський

**Рт** – Ратнівський

**Ср** – Сарненський

**Ст** – Старовижівський

**Шц** – Швацький

### **Наталія Шульська**

#### ***Средства и способы произведения женских неофициальных именований в семейно-родовой антропонимии Западного Полесья***

*В статье проанализированы средства и способы творения женских неофициальных именований, употребляемых в семейно-родовой антропонимии Западного Полесья. Представлены самые*



распространенные способы деривации женских родственных названий, их функции в разговорно-бытовой коммуникации полищуков. Проанализировано производные модели, их фонетическое оформление в западнополеском говоре, а также подано количественное распределение неофициальных женских антроподериватов.

**Ключевые слова:** женское неофициальное наименование, семейно-родовая антропонимия, Западное Полесье, способ производства, производная модель.

*Nataliia Shulska*

***The facilities and methods of creation of woman's unofficial names, used in family antroponimiya of Western Polissya***

*The article analyses facilities and methods of creation of woman's unofficial names, used in family antroponimiya of Western Polissya. The most widespread methods of creation of the family names of woman are presented, their functions in speak-domestic communication of inhabitants of Western Polissya. Word-building models are exposed with a different productivity, their phonetic registration is presented in the manners of speaking of inhabitants of Western Polissya, and also the quantitative distributing of woman's unofficial names is given.*

**Key words:** *woman's unofficial name, family antroponimiya, Western Polissya, method of creation, word-building model.*